

S minél tisztábban adja vissza
A mű a föld arculatát,
Annál világosabb a titka,
Mi benne él, egy más világ.

S szemünk most ámuldozva nézi,
Mit meg se látott napra-nap,
Ahogy a rónát szél becézi,
S fenyők zöldellnek hó alatt.

1944. december 29.

Alekszandr Blok

HA MÁR A ROZSDÁS BERKENYÉNEK...

Ha már a rozsdás berkenyének
Bíborlanak dús fürtjei –
Ha a bakó csontos kezével
Végső szögét belém veri –

Ha ólmos folyamár felett én,
A nyirkos és sötét egen,
Hazám komor szemét keresvén,
Megrándulok keresztmen –

Akkor – kék messzeségbe nézve,
Vércseppek, könnyek függönyén
Keresztül látom majd merészen
Sajkján Krisztus száll felém.

Egy lesz reményem és reménye
És a darócing-viselet.
És bámulom a tenyerébe
Vert véres, elrozsdállt szeget.

Krisztus! Nézd, kínszatom keresztlen!
Oly bús e tág terű haza!
Kiköt-e megfeszített mennyem
Partján a sajkád valaha?

1907. október 3.

Baka István fordításai